

var for kort til deri at have nogen Sandshynlighed for, at Afløsningen virkelig skulde blive udført, da kunde man maaskee komme til det Resultat at gaae længere hen; jeg kan endnu ikke Andet end være af den Mening, at den Tid er meget kort. 6 Uger vil vel være det, man kan gjøre Regning paa, der som oftest vil medgaae fra den Tid, en Afløsning bliver begjert, og til den bliver givet; jeg har derfor troet, at det vilde have været ønskeligt, at den var bleven forlænget, om det end kun var 2 Uger. Et saadant Forslag foreligger imidlertid ikke, og der er saaledes kun Valget imellem Fællesudvalgets Fleertals Forslag og Fællesudvalgets Mindretals Forslag. Betragter jeg Mindretallets Forslag, da troer jeg, at der vil være Udskilligt opnaaet ved, at Loven udkom saaledes, som den er efter samme affattet. (Nei!) Der er opnaaet det, at det vil blive muligt for adskillige Huusmænd, som ikke i den nærmeste Tid kunne faae deres Arbejde afløst, at kunne komme med og faae det afløst. (Nei!) Det vilde i det Mindste for en Deel blive Tilfældet. (En Stemme: Meget sjældent!) Jeg erkjender i alt Fald, at det jo ikke har været Meningen med Afsløsningsloven, at alt Arbejde skulde afløses i det første Aar, hvilket ogsaa sees deraf, at man under de Forhandlinger, som fandt Sted, foreslog, at Formændene skulde udnævnes paa 3 Aar, hvoraf altsaa fremgaaer, at man ikke tænkte sig, at Lovens Hensigt allerede skulde være opfyldt det første Aar; men paa den anden Side troer jeg dog, at det er ønskeligt, at der aabnes Afgang for saa Mange, som man kan aabne denne Afgang, til at erholde Afløsning, og det er forekommet mig unægteligt, at selv efter

dette Mindretals Forslag bliver Afgangen mulig til at faae Arbejde afløst for dem, som ikke vilde have denne Afgang, naar Loven ikke blev vedtagen. Jeg skjønner heller ikke, at der er nogen særdeles overveiende Betænkelse ved at gaae ind paa dette Mindretals Forslag, hvorimod der derved opnaaes visse Billighedshensyn for de Arbejdsberettigede, som ikke turde være uden al Nytte. Det er af den ærede Ordfører blevet anført, at den Tid, som vilde være tilovers til at antage faste Folk, i og for sig vilde være saa kort, at den ikke vilde være af stor Bigtighed; men imidlertid er selv nogen Tid i saa Henseende af Bigtighed for dem. Der er ogsaa et andet Hensyn, som jeg finder det rigtigt her at fremhæve, da det ikke tidligere er blevet fremhævet, naagtet jeg antog, at det vilde være kommet under Forhandling i Fællesudvalget, det er nemlig den Stilling, hvori de bestinde sig, med Hensyn til hvem Berrettigelse til Arbejdet er overladt til en Forpagter, og som i Forholdet til ham ere forpligtede til, naar Arbejdet bliver afløst, at opføre Huse. Det er et Tilfælde, som eksisterer, der er enkelte Steder, hvor den Arbejdsberettigede er forpligtet til, ligeoverfor Forpagteren at opføre et vist Antal Huse i Forhold til det Huusmandsarbejde, som bliver afløst, og at gjøre det inden en vis given Frist, navnlig inden første Mai; Muligheden af at opfylde denne Forpligtelse vil jo staa meget mere aaben efter Udvalgets Mindretals Forslag end efter Udvalgets Fleertals Forslag. Jeg kan saaledes ikke skjønne rettere, end at man ved Mindretallets Forslag vil opnaae en Deel af de Diemed, man har havt ved at foreslaae Loven (Nei!).